

תמרה יוספסברג / תיעוד: יהודית זוסמן

נולדתי בפולין בשנת 1933 לאמא מורה ולאבא שעבד במכניקה עדינה.

בהיותי בת שנה התכוננו לעלות לארץ.

הגענו לאיטליה לא קיבלנו אישור עליה לארץ ישראל למרות שהיה לנו סרטיפיקט הגענו לזגרב שם גרנו כשנה. בשנת 1936 סבתא מארץ ישראל שלחה לנו סרטיפיקט ראוי ועלינו לארץ לחיפה.

בזמן שהגענו לנמל הייתה תאונה ואוטו דרס את סבא שלי שחיכה לנו בנמל.

גרנו ברחוב לבונטין כ- 20 שנה.

אבא היה מפקד "בהגנה" על הדר עליון.

למדתי כ- 8 שנים בבית ספר עממי ג' ועברתי לביה"ס "חוגים"

אמא הייתה אחראית מטעם מגן דוד במלחמת השחרור על הדר עליון.

אבא נפצע במלחמה ומת אחרי יומיים. אמא יצאה לעבודה לאחר פטירתו של אבא. בביה"ס עמל בו לימדה למדו בעיקר ילדים יתומי שואה. בביתנו גרה במשך השבוע חברה שלמדה איתי בחוגים ואחר כך בסמינר. הדחקתי את הזיכרונות הקשים שעברתי הייתי פעילה בשומר הצעיר הייתי מדריכה עד גיל 17. חבריי המבוגרים התגייסו והצעירים הלכו להכשרה נרשמתי לסמינר בבוקר ואחר כך הלכתי לקליניקה לאף אוזן וגרון שם קיבלתי את ייחודיות הטיפול. אחרי כמה שנים עברתי הכשרה בחוג לתקשורת בתחום באוניברסיטת תל אביב. עבדתי בביה"ס "שלווה" עד שיצאתי לפנסיה. אז הלכתי ללמוד באוניברסיטה חיפה.

את בעלי הכירו לי בהיותי בת 19 התחתנו בהיותי בת – 20 יש לנו 2 ילדים, 6 נכדים ונין.